

Keď prechádzame novou chodbou, Leandros povie: „Nech budeš robiť čokoľvek, drž sa tesne pri mne.“

Zabočíme za roh, zídeme po ďalších schodoch a konečne – konečne! – vojdeme do dverí, cez ktoré sa valí svetlo, hluk a pach piva.

„Boxovanie?“ spýtam sa, keď si prezriem scénu pred sebou.

Miestnosť sa mierne zvažuje, takže poľahky dovidíme až na pódium v strede. Dvaja muži s rukávmi vyhrnutými po lakte poskakujú na špičkách bosých nôh, po tvári im steká pot.

Mince putujú z ruky do ruky, dievčatá chodia s táckami plnými pohárov, muži aj ženy vykrikujú, pískajú a tleskajú.

„Poďme bližšie,“ zavelí Leandros a zavedie ma k voľnému stolu. Keď sa usadíme, príde k nám dievčina oblečená podobne ako ja a spýta sa, čo si dáme.

„Pre mňa pivo,“ povie Leandros a pozrie na mňa.

„Aj pre mňa.“ Prečo nie? Uprednostňujem vyberané vína, ale občas môžem ochutnať aj niečo obyčajnejšie.

Obrátíme sa k scéne pod nami, akurát keď mohutnejší boxer uštedrí menšiemu drsný úder zospodu do brady. Protivník odletí dozadu a s hlasným buchnutím dopadne na drevenú dlážku. Dav vybuchne, časť jasá, časť sklamane vzdychá.

Čašníčka nám prinesie nápoje, pred každého položí krígel. Leandros vypije polovicu na jeden dúšok.

Nenechám sa zahanbiť, zdvihnem si krígel k perám a snažím sa veľmi nevnímať chuť nevábnej tekutiny, ktorá mi steká dolu hrdlom. Pivo je zriedené vodou a vyslovene odporné, ale v bruchu mi zanechá príjemné teplo. Vypijem celý krígel a buchnem ho o stôl.

„Vedel som, že sa ti tu bude páčiť,“ tvrdí Leandros. „Presvedčivo hraš dôstojnú aristokratku, ale pod tou maskou sa skrýva dievča, ktoré sa chce poriadne zabaviť.“

Ani sa nemusím nútiť do úsmevu. „Ako často sem chodíš?“

„Nie tak často, ako by som chcel. Strýko má na mňa vysoké nároky. Keby sa dozvedel, že som tu bol...“ strasie sa a zamĺkne.

Veľmi nespôsobne odfrknem. „Dnes večer nechcem počúvať o povinnostiach. Kallias sa na ne v jednom kuse vyhovára, vraj preto so mnou nemôže tráviť viac času. Somariny! Je predsa kráľ, môže zariadiť čokoľvek. Ak chce voľnejší program, môže to jednoducho prikázať rade.“

„Ak ho niekto dokáže primäť, aby vyliezol z ulity, tak si to ty. Daj mu čas. A ak sa nespamätá, nuž, ešte vždy ti zostávam ja.“

Leandros medzitým tiež dopil, zdvihne dva prsty na čašníčku. Dav zahučí výnimočne nahlas, keď obrovský zápasník zlikviduje ďalšieho protivníka.

„Musím sa vydať za bohatého chlapa,“ priznám. „Otec je chamtivý a nič iné mi nedovolí.“ Počkať. To už predsa nie je pravda. Uprostred všetkého, čo sa mi práve nedarí, som pozabudla, že otcova situácia ma už nemusí trápiť.

„Máš šťastie, ja som nechutne bohatý,“ pochváli sa Leandros.

„A nevadilo by ti, že by som ťa považovala za cenu útechy?“

„Na to si človek zvykne, keď žije v paláci s kráľom.“

Prekrížim si ruky cez hrud'. „Mala som dojem, že pred mojím príchodom na dvor sa kráľ o dámy nezaujímal.“

„O to nejde. Aj tak ho chcú, a keď ho nedostanú, musia sa uspokojiť so mnou. Ale som si istý, že ty ten problém mať nebudeš.“

Dostanem druhý krígel piva. Nejakým zázrakom chutí lepšie než ten prvý.

„Nie je ochotný porušiť svoje vlastné pravidlá,“ podotknem, „dokonca ani kvôli mne.“ Pivo mi zjavne rozväzuje jazyk, ale veľmi ma to nevyrušuje.

„Prekáža ti, že sa ťa nesmie dotknúť?“

Skryjem si tvár za krígel'. „Ženy majú svoje potreby rovnako ako muži.“